

DIUMENGE XXVIII DE DURANT L'ANY (A)
Homilia del P. Emili Solano, monjo de Montserrat
12 d'octubre de 2008
Is 25, 6-9; Fil 4, 12-14; Mt 22, 1-14

Estimats Germans i Germanes:

Impressiona la profecia d'Isaïes que hem escoltat en la primera lectura. Arribarà un dia que Déu acabarà amb tota la penúria humana i, a més, aniquilarà la mort definitivament. I hi ha paraules misterioses, com aquestes: "Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles". I prepararà per a tots un gran convit. La descripció d'aquest convit recorda, sens dubte, al salm 22, en el que el Senyor "em fa descansar en prats deliciosos...parant taula ell mateix davant meu". Aquesta promesa de Déu és per a tots els pobles. Arribarà, sens dubte, aquell dia final de gran alegria i de coneixement total del que ens falta per saber de l'existència futura.

En l'evangeli, Jesús ens proposa la paràbola del banquet de casament. Es tracta d'un rei que vol celebrar les noces del seu fill. Els convidats, però, no hi volen anar. Com es feia a l'Orient se'ls convida per segona vegada quan ja s'ha establert l'hora de la festa. Els convidats, una vegada més, no fan cas de la invitació, excusant-se amb les seves tasques quotidianes, quedant-se fora del banquet. Llavors, el rei convida a tots els que es troben en els camins, siguin bons o dolents, perquè vagin al casament. Són els pobres, potser delinqüents, que mal vivien a les cruïlles de camins, doncs no els deixaven entrar a les ciutats.

La interpretació més freqüent d'aquesta paràbola és la que identifica els primers convidats amb el poble d'Israel i els segons amb l'església, en la que hi ha de tot, no sols els bons. Per això en la paràbola que avui ens conta Sant Mateu hi ha un altre fet dur, molt dur. Quan el rei veu que un dels convidats no té el vestit de festa el condemna, encara que li dol fer-ho. Déu ens convida a tots, ens dona la mà, però queda per nosaltres, per la nostra llibertat, el agafar-nos a la mà de Déu. En tot aquest procés, viscut de diferents maneres per cadascú perquè Déu si adapta a la nostra història, encara que hi ha una primacia absoluta del do de Déu, no exclou la realitat de la nostra llibertat. I aquesta elecció la fem en la vida. I la actualitzem cada dia.

Pot sorprendre la severitat del judici d'aquella persona que no duia el vestit de festa. Sobretot, quan veiem l'actitud del rei que envia els seus homes perquè convidin tothom qui trobin, sense demanar cap títol pel qual poguessin rebre aquesta invitació. La invitació es una gràcia. Suposa una relació que Déu estableix gratuïtament amb nosaltres.

En conseqüència, davant de tanta insistència i esforç per convidar-nos, seria massa descarat presentar-se sense la indumentària adient per l'ocasió. En el fons, això passa per desconèixer l'acció de Déu y, al mateix temps, no adonar-nos de les meravelles que obra la gràcia.

Déu només ens demana que vulguem fer festa amb Ell. Ens busca i arriba allà on estem. Ens convida a les noces del seu Fill, Jesucrist, per participar-hi amb molt de goig. ¿Com corresponem? ¿Estem ben preparats? De vegades sembla que crida a darrera hora i que hi ha poc temps de preparació. Però el qui té el desig d'agradar, de vestir bé per a la festa, ho aconsegueix. ¿Què em posaré? Em trauré l'home vell per vestir l'home nou que és justament qui ha estat convidat a estar amb el Senyor en el dia etern de la festa celestial.

"Passa amb el Regne del cel com amb un rei que celebrava el casament del seu fill". D'aquesta manera ens vol Déu, i la seva gràcia ens fa sol·lícits i constants en la

pràctica del bé, posant els mitjans adequats per anar a aquest banquet de la millor de les maneres. La nostra oració personal, acudir al sagrament de la reconciliació, participar en l'Eucaristia amb la passió d'un veritable enamorat, cercar fer el bé als que m'envolten ... Tot això és anar "vestit de festa", un vestit que ens convé per gaudir de tot el bé que Déu ens té preparat.

Avui podem acudir especialment a la Verge Maria, ella va disposar la seva ànima per ser la plena de gràcia, i de la seva mà anirem a aquest banquet on trobarem el rostre del nostre Pare Déu i li direm confiats: "que es compleixin en mi les teves paraules". Del cor de Maria vessava coneixement i amor cap al seu Fill. Que Ella ens ajudi a correspondre millor a la seva voluntat i ens acompanyi en el camí de la vida a fi d'anar vestits de festa.